

[Socialministeren.]

sæt problemer, som nok skal løses under ét. Jeg tror, det er en af de store opgaver for kvindekommisionen at søge at finde en løsning på hele problemet vedrørende kvinden i almindelighed, både i erhvervslevet og i hjemmet.

Derudover skal jeg igen takke for tilslutningen og glæde mig over, at vi kan komme frem til den forhøjelse af dagpengene, som er nødvendig. For ikke igen at blive misforstået skal jeg dog understrege, at disse dagpenge først forhøjes fra den 1. april 1966.

Iver Poulsen: Den glæde, den højtærede socialminister gav udtryk for, fordi de uafhængige nu stod fast, har den højtærede socialminister kunnet nyde, lige siden partiet de uafhængige så dagens lys. Der er nemlig ikke tale om, at vi nu står fast, for vi har aldrig vaklet i vor socialpolitik. Vi har gang på gang, så stærkt som vi har kunnet det, talt de svage gruppers sag, de glemte gruppers, de evnesvages, de syges, invalidernes. På den linje har vi altid stået. Vi har aldrig vaklet.

I sin tid indrømmede den højtærede socialminister, at disse grupper ikke var fulgt med. De var altså glemt. Det, vi står over for i dag, er en af disse små grupper, nemlig de syge. Dem har vi den samme følelse over for, som vi havde i 1953. Der er altså ikke tale om, at de uafhængige nu står fast. Vi har aldrig vaklet, og vi står fremdeles på den sociale linje, partiet havde i 1953.

Socialministeren (Bundvad): Når jeg har haft min tvivl om de uafhængiges gode vilje i denne og flere andre sociale sager, er det, fordi den anbefaling, lovforslagene får, næsten hver gang ledsages af beklagelse over, at nu skal skatterne stige, nu skal der være udgifter, nu kommer der inflation o. s. v. Der er altid et forbehold i den anden ende, en ængstelse for, at disse svage grupper skal belaste samfundet hårdere end andre.

(Kort bemærkning).

Iver Poulsen: Det må bero på en misforståelse, når den højtærede socialminister

taler om beklagelse. Vi beklager ikke, vi påviser blot kendsgerningerne. Jeg mener, at vi må have lov til at sige, at en medalje altid har to sider. En beklagelse har der altså ikke været tale om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Niels Mørk: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om vedligeholdelse af kirker og kirkegårde m. v.

(Lovforslaget (nr. 134) findes i tillæg A. sp. 2043, fremsættelsen i tidenden sp. 3364).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Orla Møller: En så praktisk foranstaltning som den, dette lovforslag tilsigter, burde egentlig kunne gennemføres, uden at hele lovmaskineriet blev sat i gang, men noget sådant er ikke tilfældet. Den højtærede kirkeminister har ikke haft anden udvej for at imødekomme en anmodning fra Danmarks Provsteforening om mere praktiske arbejdsvilkår end at fremsætte lovforslaget.

Loven af 1922 om tilsyn med kirker og kirkegårde fastslår, at provsterne, der skal deltage i det kirkesyn, der hvert tredje år afholdes, skal have dette syn overstået i månederne maj og juni. Da det ifølge loven af 1958 også er pålagt dem at deltage i syn over præstegårde, kan provsterne ikke længere klare arbejdet inden for den afsatte tid, og dette er baggrunden for, at der nu skal indføres månederne april og juli.

Lovforslaget er altså begrundet i noget ganske praktisk, og der er næppe nogen, der kan have noget imod, at det bliver gennemført. Da ændringen samtidig vil medføre, at provsterne får en god samvittighed på